

December 15-én nyílik meg

Back Bernát adományából hat népkonyha.

(Saját tudósítónktól.) Dr. Somogyi Szilveszter főkapitány szombaton délután 4 órára egy bizottságot hívott egybe a városháza tanácstermébe, amellyel a városi kifőzőhelyek létesítéséről tanácskozott. Erre a célra — mint már megírtuk, — a Back Bernát által felajánlott 100.000 korona örlési jutalék szolgál. A polgármester ur terve szerint a város hat kifőzőjében mintegy 200—200 ember kap ingyen ebédet, rendőrségi utalványok alapján s azok, akik fizetni tudnak, 40 fillérért haza is vihetik ebédjüket. A kifőzőhelyek elhelyezéséről s az azok felett való felügyeletről a Katholikus Nővédő Egyesület, a tanítóképző, a Zsidó Leányegylet és a Jótékony Egyesület gondoskodik. Naponkint 1200—1400 ember kaphat ingyen ebédet, a mely főzelékből és husból áll. A bizottság megállapodott abban, hogy a hat kifőzőhelyet december 15-én megnyitja.

December 15-vel tehát olyan népjóléti intézmény kezd meg Szegeden működését, amely — különösen arányait tekintve — az egész országban páratlanul áll. Népkonyhát tudomásunk szerint két szegedi egyesület is tart fenn, de ezek méretei az ideai télen távolról sem érték volna el a szükségletet. A társadalomnak hatalmas rétege tengődik régi, vagy csak nagyon szerény mértékben emelkedett jövedelméből, az élelmiszerek és a fűtőanyagok ára hihetetlenül megnőtt, a hadisegélyesek kereseti alkalmai mintha gyérültek volna, egyébként is nagyon sok az olyan háztartás, ahol az asszony, esetleg a családtagok minden buzgalma ellenére távolról sem sikerült a megélhetési egyensúlyt

helyreállítani. Igazán nem tudjuk, hogy hogyan indulhatott volna meg ez az intézmény ilyen keretek között, ha rendelkezésre nem áll az a 100.000 korona, amelyet az örlési díjak címén Back Bernát juttatott a városnak.

Nem tartozunk azok közé az emberek közé, akiket könnyen elragad egy-egy előkelő gesztus. A pénz előtt sem borulunk le. De most keresgélünk az utolsó évek újságírói emlékei között és lapozgatjuk a háboru kitörése óta megjelent újságpéldányokat. Nyugtázni voltunk kénytelenek egy kiló cukrot, amit nagyon gazdag cég adott, hat zsebkendőt, 2 koronát, egy koronát és husz fillért, ódákat kellett zengedeznünk arról, akinek eszébe jutott, hogy a Korzó-mozi megint adhatna jótékony célra egy-két előadást, de 100.000 koronás tételt a szegedi hadikölesön-jegyzések sorában sem találunk tulságos sokat. És ezt a 100.000 koronát, ezt a szegényeknek juttatott tekintélyes összeget még senkisé nem nyugtázta méltóképp. Sem a sajtó, sem a hatóság, sem a közgyűlés.

Most, amikor Back Bernát adományának jelentősége egész nagyságában azzal bontakozik ki, hogy az összeg felhasználására kerül a sor, pótolni kívánjuk ezt a mulasztást és szeretettel és elismeréssel hajlunk meg a nemes adományozó humanitása és bőkezősége előtt. Ismerjük a polgármester ur véleményét azokról a szolgálatokról, amelyeket Back Bernát a városnak tett. Ép azért meg vagyunk győződve arról, hogy a hatóság és a közgyűlés részéről sem fog elmaradni annak a bőkezű adománynak méltó nyugtázása, amely a város életében áldásos és nagy szociális munka betöltésére adta meg a lehetőséget.

Bratianu megfenyegette a háborus pártot.

Bukarestből írják: Bármilyen bizalmatlanok legyünk is a román politikusokkal és a cselekedeteikről referáló hírekkel szemben, azt el kell hinnünk, hogy az ugynevezett Nemzeti Akció elvesztette a játékot. A legutóbbi nagy tüntetés óta, amely valóságosan kényszerítette Bratianu miniszterelnök energikus intézkedéseit, Filipeszku és Joneszku igen elcsendesültek és valószínű, hogy teljesen el fognak hallgatni.

A politikában nem válik be a cirkusz-igazgatók fogása az utolsó, a legutolsó, a legeslegutolsó előadással. Filipeszku ur eleget mondogatta, hogy Konstantinápolyt az antant seregei el fogják foglalni és a birtokosokat, akik a kiviteli tilalom miatt elrothadni látták a termésüket, azzal vigasztalta, hogy majd a Dardanellák megnyitása után kezdődik az export nyugat felé. Mikor ez a reménység nem vált be, akkor azzal vigasztalták a kételkedőket, hogy a bolgárok nem sokára Csataldzsa ellen indulnak és akkor vége Törökországnak. A bolgárok azonban nem a törökök, hanem a szerbek ellen indítottak háborút és ekkor a kitünő Filipeszkunak nem maradt más hátra, mint avval biztatni barátait, hogy az antant fél millió katonát szállít partra Szalonikiban, az olaszok néhány százezer emberrel keresztüljönnek Albánián és akkor vége a német—osztrák—magyar hadseregnek,

Hittek-e valóban ebben az utolsó, legeslegutolsó mesében, avagy csak el akarták hitetni, hogy hisznek benne, az mindegy, tény az, hogy nagy lármát csapnak vele és harciasan kiáltották, hogy most van itt az utolsó alkalom Románia beavatkozására és egyre-másra gyártották a cikkeket, hívták össze a gyűléseket, melyekkel mind azt akarták mutatni, hogy a román nép akarja a háborút. De mert ez a végső kísérlet sem vált be, az ország nyugodt, a kormány szilárd maradt, természetes, hogy az izgága elemek hitele teljesen és végleg letört.

Most aztán Párisban, Londonban, Pétervárott Rómában egyformán tudják az igazságot, melyet oly sokszor bélyegeztek hazugságnak, hogy a román nép egyáltalában nem lelkesedik a háborúért és hogy a román nép egyáltalában nem harcias. Igaz, a román értelmiség rokonszenvez a franciákkal, de hogy ennek a rokonszenvnek ne legyen kézzelfogható értéke az antant részére, arról kezeskedik az a mérhetetlen gyűlölet, melyet minden igazi román hazafi érez az 1878-ik évi nagy becsapás óta Oroszország iránt. Ez a gyűlölet legalább is van akkora, ha nem nagyobb, mint az irántunk, a monarchia ellen mesterségesen táplált ellen-szenv. Ezekből a hangulatokból alakult ki a román semlegesség.

Az izgatók munkája ezért volt olyan,

mint hogyha egy természeti törvény ellen vívták volna. Ma már ezt a harcot befejeztnek lehet tekinteni. Amit Filipeszku, meg Joneszku most még összefirkálnak, az már csak utóvédharc, utolsó csatározás, mely különös figyelmet többé nem érdemel. Hogy ez így van, azt legjobban bizonyítják azok a szimptomák, melyek csallhatatlanul mutatják, hogy Bratianu, akit Filipeszku pár héttel ezelőtt megbuktatni vélte, elérkezettnek látja az időt arra, hogy támadásba kezdjen ellenfelei ellen.

Bratianu az egész háboru alatt a védekezés álláspontján volt. Most igen tekintélyes politikusok és állami tisztviselők előtt igazi nevelőn nevezte Joneszkuékat. *Lelkiismeretlen kalandoroknak* bélyegezte őket Bratianu és egyben bizonyos okmányok közlésével fenyegetőzött, amelyek tartalmával a hazaárulást lehet Joneszkura és társaira rábizonyítani. Ezek a fenyegetőzések óva intő figyelmeztetések, melyekre Bratianu a parlament megnyitása miatt szánta el magát. Azon kevesek, akik a romániai intervencionisták kudarcában még mindig nem hisznek, most meggyőződhetnek róla, hogy a román képviselőházban erős ellenzékéről többé nincsen szó. Romániában a kompromittáló okmányokkal való fenyegetőzésnek még mindig meg volt a hatása, ha olyan rossz lelkiismereti emberekre szólt, mint a román háborus párt vezérei...

Monasztir megszállását a szerbek nem tudják megakadályozni.

Lugano, november 20. A Secolonak jelentik Monasztirból: A szerbek Babunánál hat nehéz ágyút vesztek. A szerbek megkísérlik a Magarevo vidékén való visszavonulást, de Monasztir megszállását nem lehet megakadályozni.

Cáfolat német tiszték athéni szerepléséről.

Rotterdam, november 20. A görög kormány utasította a párisi követséget, hogy cáfolja meg azt a fantasztikus római hírt, hogy Athénbe német tiszték érkeztek. *Athénbe mindössze a német katonai attasé személye érkezett.* Valótlan, hogy ezeknek megkönnyítették az antant táborkarának a megtekintését.

A szerb diplomaták Szkutariba menekülnek.

Genf, november 20. A Nouveliste tudósítója írja Szalonikiból: A szerbiai diplomáciai kar Szkutariba vonul vissza, mert a Monasztirba vezető út el van zárva.

Az olasz ekszpedíció.

Chiasso, november 20. Az olasz lapok helyeslik a Szalonikiban való partraszállást, mert az albániai akció rendkívüli akadályokba ütközik. Ott pedig mindjárt egyesülhetnek az antant-csapatokkal.

100.000 főnyi antant csapat Szalonikiben.

Szaloniki, november 20. November 15-ig százezer angol és francia szállt partra. Tizennegyedikén kétezer súlyosan sebesült franciát hoztak ide.